

Атанас Далчев

Ти познаваш този миг

Часовете капят върху пода.
Ти не спиш и слушаш сред нощта
стоновете кротки на комода
и бръмчението на съня.

В тъмнината лудо профучава
като вихър бърз автомобил,
хвърля сенките на пътя право
в стаята и отминава в миг.

Стига той, за да раздвижи – светъл –
заедно със голите стени
и това, което във сърцето
си събирал мълком толкоз дни.

Ти познаваш този миг единствен
и под лампата във своя кът
жънеш тежки посеви от мисли
и следиш как думите растат.

И когато скитниците морни
се завръщат призори дома,
виждат още твоя тих прозорец
да гори в нощта.

1934 г.

КРАЙ

© 1934 Атанас Далчев

Източник: <http://litclub.com/library/bg/dalchev/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12135>]